

1. pol. 1880-1881

Narodne pesmi iz
gornje savinjske doline,

I.
registrirano
Indij
Opazke.

nabral

Janžo Časl, učitelj
na Gorici.

Žvezek 1.

X 1. Lovčev pogreb. J. 970
(P. Francišek na Stratah.)

1.

So zajčeki priskakali,
K' so jagra v jamo opali:
Juhe, juhe, juho
T'ga jagra več ne bo.

2.

Vse srake tud' in ščinkovci
Za njim' k pogreb' so šli:
Juhe 3.

Se kosi so izvrgali,
K' so jagra pokopali:
Juhe 4.

Tud' medved se je trisu,
K' je križ na britof nesu.
Juhe, juhe

~~X~~ Nevestino slovo od doma.

1. (Fr. Francišek K. na Slovaki.)

Danes je vse res veselo,
Vse prepeva prav lepo,
Mojo srce pa žaluje,
Mogla bom jemati slovo.

2.

Težko se mi je ločiti
Od hišce očtore,
Brate, sestre zapustiti,
Znance in prijatelje.

3.

Ždaj je prišla tista ura,
Ko bom mogla ločit se,
Ljubi očē ino mati,
Vas bom mogla zapustit.

4.

Kje je tisti zlahtni vrtec,
Kje so moje rožice,
Kje so tičice vesele,
Ko so men' prepevale?

5.

Samó zato bom žalovala,
Ker jaz ledik me bom več,
Bom svoj krancel z glave djala,
Oh, moj ledik stan je preč.

6.

Ljubi očē vas zahvalim
Za te lepe nauke vse,
Ki ste me lepo učili
Noter v moji xibelki.

7.

Kak' težko ste me zredili,
Ždaj pa moru izročil',

V zakon ste me zaročili,
Tavženkrat Bogu se smil'.

8.

Kadar svat' b'do slovo vzeli;
Kmoži se obrnila bom,
Kadar prišla bom damo,
Da me on potroštal bo.

3. Jaz pa sem nekaj novega xvedel.
(P. Francišek P. na Avriah.)

(P. Francišek^{ko} na Strážah.)

1.

Jaz pa sem nekaj novega svedel,
Da zdaj ne bom nič več vesel,
Da moje je dekle svate imelo,
Zdaj se mi grošno oženila bo.

2

Gor in dol je po cirkcu hodila,
far pa pod njenim sem okencu stal.

Grenke solrice je dekle točila,
ko od nje slovo sem jemal.

3.

Jaz pa pojdem góri na Nemško,
Gori na Nemško, na Tírol,
Gori bom'no deklce ljúbiv,
Al' te pozabiv pač ne bom nikol.

4.

Ko pa prihajšam na vrh planince,
Takrat ozrem se še enkrat nazaj;
Srečno ostani, dekle ti moje,
Saj me ne bode nikol' več nazaj!

5.

Pristanček zlati ji bom se kupil,
Da j'ga bom poslov za'n spomin,
Da se bo dekle večkrat spomnilo,
Kak nama časih je lustno pač blo.

4
* Moja dekle.

a. (iz Radomirja.)

Moja dekle je čenča,

Ko vse počenča,

Sa se tisto je rekla,

Da mene štima.

4. d

a. b

Ti no pa jaz' ma šta
Moja dekle je šikano, k ljubici v vas,

Utrgu doma,

Ti kurah boš lečar,

Če po goši knji zajdem, Ti ljubci pa jaz.

Se rajši me ma.

a. e

a. c

Sem vriskar sem pokar,
Moja dekle se zdi, Pod oknam sem stavar
Ko' ma fante po tri, En huncvrt je prišev
Sa po štirin po pet M' je kočo zaigav.
mam jaz kroških deklet.

a. f

a. h

Sej mi kaj ne fali,

Veselo je skakalo

Če me nočš več ti,

Moja srce,

Ko mam drugo že zbrano, Ko mi je okno odpiralo

K' je gorski ko ti.

Moja dekle.

a. g

a. i

Sej mi kaj ne fali,

Sa po lojtrci gor,

Če mi kajša zgori,

Sa po lojtrci dol,

Da le pojstla ostane,

Damit se začelo,

Hjer dekle leži.

Žbečal sem dol.

* Pot k ljubici. ad 1757

a. 1.

(juvanje.)

Po planinci pot' ne vem,

Po ravnem polju pa ne smem,

Po lepi cesti bi že hodiv,

Sa me fanti čakajo.

a. b

Štiri goci godejo,
Štiri trobente pojejo,
Mojo dekle pa tako fileše,
Da kar spod nog se ji kadi.

a. c

Jaz pa 'no deklce štímam,
Uli^{zlo} daleč jo imam,
Daleč, daleč mje h nji hoditi,
Težji, o, težji mi jo jo pustiti.

a. d

Če me pa fanti vjamejo,
Mi dekle moje vramejo.
Oj, fantiči presmentani,
Kaj z mano j počnete vi!

x 6. Dekle povej, povej!

a. z. (Gornja stavinska dolina.)
"Dekle povej, povej,
Al' me se luhiš kej!"
"Jaz ti pa to povem,
Ljubit ne smem.

a. b

Jaz ti pa tak' povem
Ljubit te več ne smem,
Ker 'mam zi' drugih več;
Ljuberen je preč.

x a. c

Lá eno malo vem,
Ljubit je pa ne smem,
Ka mi jo branijo
Stariši moji.

a. z. #
"Om' jo gl'h branijo,
Jaz m' je ne ubranjo,
Ker je le za me in
Moje srce.

~~X~~ ~~4~~ ⁷. Savica in Dravica.

(Juvanje.)

2. a	2. c
Šarča in Džarča	Ni slabših reči.
Slovenske vode,	Ko so silave oči,
Med njima rodilo	Mojó dekleté jih nimá,
Se moje deklé.	Kje v trgu doma.

X a. b X a. d
 Kob' Sarco in Drav'co Pamoj' dekle je ^{šikano}
 Replavati znar, Vtrgu doma,
 Najgorsiga dekleta Epogosto knji rajdem
 Pis'na Hajerskem brar. Se rajši me'ma.

To citre rumene,
Pa strunice tenké,
B'jo lepše zapele.
Ko moja dekle.

~~X~~ S. Sijaj, sijaj solncice.

"Sijaj, sijaj solnce,
 Oj solnce rumeno!"
 "Kako bom jaz sijalo,
 K'sem zmiraj žalostno!"

Če zjutraj zgodaj vstanem,
Se deklet kregajo,
Če zvečer pozno zajdem,
Pastirci jokajo. "11

Solnce »godaj' gori gre,
Se, dekle jokajo,
Ker »ade bi ležale sč,
Pa vstati morajo.

Solnce xgodaj doli gre,
Pastirca kolnejo,
Donor bi radi gvali xē,
Pa živnce nimajo.

5.

Ta kmečka zgodaj vstaja,
Na delo hitro gre.

Ta purgarska pa obrača
Prot' lepemu solncu se.

6.

Moj sinek se je učeniv,
K' se men' prav dobro xdi,
Je purgarsko zapustiv,
Dobiv je kmečsko hči.

~~X~~ Zvedel sem nekaj novega.

9

(Gornja savinjska dolina.)

2184

„Zvedel sem nekaj novega
Od svoj'ga dekleta zaljubljeniga;
Ona si zbira drugega,
Za me pa ne mara nič več.

4. b

Danes ta dan že h kraju gre,
Zato pa že noč približuje se,
Jaz bom pa nove škornice obul,
Pol' bom pa k ljubici šel.

4. c

Kadar pa k svoji ljubici grem,
Zelen klobuk si na glavo dem,
Tri kiiva peresca tudi imam,
Za né bo te, Micika, sram.

4. d

Mička po vetu spancirala,
Je rožice zlahtne nabirala.
„Najgelček, fajgelček, rožmarin
Čx teh ti lep pusiče nar'dim.“

4. e

Tiho, le tiho ljubica,
Da tega ne vejo mamica,

Da tud' ne rvejo drugi ljudje,
Da nisi za moje srce.

a. f

Zdrava ostani, ljubica
In tvoja bela postelca,
Zdrava ostani, duša, telo,
Saj mene več k tebi ne bo.

X *) 10. Otko.
(Gornja savinjska dolina.)

1.

Ko človek se rodi na svet,
Odpre že svoje oči;
Življenja vidi krásen cvet,
Kjer je brež vseh skrbi.
Na prse ga pritisne mat'
In mirno tam leži,
Pri materi je otrok rad,
Prav sladko tu zaspi.

*) Star rokopis.

2.

Pred zistro sodbo mož stoji,
Nedolžen v ječo gre,
Sodnika se prav nič ne boji,
Rešitve upa se.
Saj moski mirno vest ima,
Če v ječi sladko spi,
Če smrt posili naglo ga,
Veseli zapre oči.

3.

Čez tujih krajov potnik mlad
Poda po svetu se,
Pomula sta mu oča, mat',
In s' isē dela že.
Ponočna luč mu zvezde so,
Sod hladno senca spi,
Ko trudno njegovo je oko,
Zapre svoje oči.

4.
Do potu leze mamica,
Žlo stara, sključena,
Življenja naveličala,
Bi rada v grob že šla.

Moj otrok, moj edini sin,
Mi v vojski umrl je,
Da skoraj k njemu prihitim,
O, smrt, preberi me!

5.

Enkrat za miraj človek vsak
Zapre svoje oči,
Ne pusti mu smrtni mrak,
Prijetelj to stori,
Če eno oko nam še svet,
Ki kaže bolj svetlo:
Al' pahnyen, ali gori vret,
Kar sodba rekla bo?

13

*) 11. Berač in kralj.

(Gornja savinjska dolina)

Berač ino kralj po veselju xdihuje,
Al' prav ga veselja povsod primankuje.
Le tisti je srečen, le tisti je vesel,
Ki krone al' palice ni še prejel.

2.

Kraljiča veselje h krivici nagiba,
Berača veselje se rado ogiba.
Le tisti je srečen

3.

Kraljiča visoke dolžnosti skrbijo,
Berača se vedno nadloge družijo.
Le tisti je - - - - -

4.

Kraljiča smrt najde v zlatemu proslorji,
Berača pobere na trdi si klopi.
Le tisti je - - - - -

+) Stevno kopir.

Vsi niso kraljiči^{5.}, vsi niso bogati,
Vsi božji otroci, vsi smo jednaki.
Le tisti - - - - -

6.

Kar hoče, naj pride iz svetiga raja,
Častimo Gospoda, ki jemlje in daja!
Le tisti - - - - -

X 12. Rožmarin.

(Gorjka savinjska dolina.)

1.

Na prsi rožmarina čem
Ti djati voh dišeci,
Da kadar v druge kraje grem,
Bo meni k dobri sreči.

2.

Če tudi prijatelov loči me
Dolina in planina,
Moj rožmarin priskóno le
Na vse me on spomina.

* Star rokopis.

3.

Kato dišeci rožmarin
Mi up prav sladek daje,
Da se ostane moj spomin,
Ko pojdem v druge kraje.

4.

Če rožmarin se posuši,
Lep duh mu se ostane,
Tako spomin se veseli
Prijatle razdejan.

5.

K me smrt nemila pokosi,
Naj rožmarin vam reče:
V dolini solz, prijatelji,
Ni stanovitne sreče.

~~V²~~*) 13. Deriški stan.

(Gornja savinjska dolina)

Že od nekdaj sim štimala
Jar vse zlahtne rožice,
Z rožčami sim se igrala,
Spletala tudi kranclne.

2.

Če sim gartrože dobila,
Najgelj al' vijolice,
Šim jih v krancl koj povila,
Zraven tudi lilije.

3.

Zmed vseh rožic, kar jih rase,
Lilijo narbol štimam;
Lilija mi pač vse čase
Kake kaj v srcu mam.

*) Star rokopis.

4.

Čista moram bit' nevesta
Mojga žen'na Jexusa,
Tudi Mariji Dvici zvesta,
Ki vselej je prečista bla.

5.

Jexus ženin moj presvoti
Čisto ljubi le srce,
Čiste koč le imeti
Enkrat pri sebi deklce.

6.

Tam pred tronam bodo stale
V belo vse oblečene,
Z Jexusom se sprehajale,
Z devištvom vse okrenčane.

7.

Štan prelepi, stan dekliski,
Ti me vselej veselisi,

Perstan zlat, krancelj nebeški;
Ti dekletam pridobiš.

8.

Le jokajte, le jokajte,
Kapeljane deklice,
Ne cveto več, le jokajte,
Za vas žlahtne rožice!

~~4.~~ Sentjanžovec.
(Gorjše savinjska dolina.)

1.

Ljubezen večna vstvarila vse,
Ljubezen nas uči;
Po bratovsko ljubiti se
Svet Janez nas uči.

! Sijmo sentjanžovca,
Da bo prav srečno
Življenje vsaciga
Zdaj in na večno! :/
(2) Star rokopis.

2.

Ljubermi sercni vinčice
Za znamenje zdavn' velja,
Zato pa tud' žegnaje se
In nam za piti da.

! Sijmo :/

3.

Janexu se strup je dal
In ni oškodval ga,
Deb' hasnil nam tud' ta bokal,
Naj bo zdravčka ta:

! Sijmo :/

4.

Veselye le med nami je,
Se žalost nas boji,
Zdravica sreče pije se,
Svet Janez jo vtrdi.

! Sijmo :/

Se snidejo prijatelji
 Prav dobro voljo bit,
 Tudi morajo k začetku si
 Zdravičko to napit:
 /: Sijmo :/

6.

Ell' kadar jemajo slovo,
 Ne sme pozabit' se,
 Ko roke si podajajo,
 Napit zdravičko še:
 /: Sijmo :/
 1. 5. Otamkaj na solčnem izhodu
 (Z Radomija.)

Otamkaj na solčnem izhodu
 'na zvezda prav lepo sveti,
 Čna že nam oznanuje,
 Da pride kmal' sonce za njoj.

Kak' lušno je pač na tem svetu,
 Če človek pošteno živi,
 Vsak dan si veselo prepeva,
 Na večer prav sladko zaspi.

3.

Kak' lušno je pač na dočeli,
 K' mi hišca na trati stoji,
 Okol' so pa travnički zeleni,
 To mene narbol veseli.

4.

Gilica v stinišu prepeva,
 Po zrak' se skypjancček vrti,
 Solnce pa hribček ogreva,
 To mene narbol veseli.

5.

Na t'm svetu je samo toplotenje,
 Nikar ne žaluj, ti moj brat!

V nebesih nas čaka veselje,
K'ga pojdemo vživat enkrat.

X16. Imel sem ptičico.
(Vz. Radomirja.)
1.

Imel sem ptičico,
Pa je zletela,
Srečna bo vejica,
Kam'n se bo vsedla.

2.

Vejica je suha bla,
Se je zlomila,
Ptičica je kumštna bla,
Pa je zletela.

3.

Jemur sem sineka,
Pa sem ga zgubil,
Revni soldački stan
Miga je umoril.

Jemur sem ljubico,
Pa sem jo zgubil,
Srečen bo tisti fant,
Ker bo jo ljubil.
Tam je za kornista bil,
Je alo trobentiar,
V pesek prešval je bil,
Se je ferdubiar.

nat.
X17. Vsi so prihajali. 2385
(Vz. Radomirja.)
1.

Vsi so prihajali,
Njega ni bilo.
Ko bi on vedel,
Kak men je hudo!

2.

Lvexdice prišle so,
Luna prišla,
Jaz sem pa jokala
Tama doma.

3.

Ljubi pa prišel bo,
Kisnil roko,
Pol bo odravljeno
Sreče bolno.

18. Moj' vrtec.

1.
1.1
1.2
1.3
1.4
1.5
1.6
1.7
1.8
1.9
1.10
1.11
1.12
1.13
1.14
1.15
1.16
1.17
1.18
1.19
1.20
1.21
1.22
1.23
1.24
1.25
1.26
1.27
1.28
1.29
1.30
1.31
1.32
1.33
1.34
1.35
1.36
1.37
1.38
1.39
1.40
1.41
1.42
1.43
1.44
1.45
1.46
1.47
1.48
1.49
1.50
1.51
1.52
1.53
1.54
1.55
1.56
1.57
1.58
1.59
1.60
1.61
1.62
1.63
1.64
1.65
1.66
1.67
1.68
1.69
1.70
1.71
1.72
1.73
1.74
1.75
1.76
1.77
1.78
1.79
1.80
1.81
1.82
1.83
1.84
1.85
1.86
1.87
1.88
1.89
1.90
1.91
1.92
1.93
1.94
1.95
1.96
1.97
1.98
1.99
1.100
1.101
1.102
1.103
1.104
1.105
1.106
1.107
1.108
1.109
1.110
1.111
1.112
1.113
1.114
1.115
1.116
1.117
1.118
1.119
1.120
1.121
1.122
1.123
1.124
1.125
1.126
1.127
1.128
1.129
1.130
1.131
1.132
1.133
1.134
1.135
1.136
1.137
1.138
1.139
1.140
1.141
1.142
1.143
1.144
1.145
1.146
1.147
1.148
1.149
1.150
1.151
1.152
1.153
1.154
1.155
1.156
1.157
1.158
1.159
1.160
1.161
1.162
1.163
1.164
1.165
1.166
1.167
1.168
1.169
1.170
1.171
1.172
1.173
1.174
1.175
1.176
1.177
1.178
1.179
1.180
1.181
1.182
1.183
1.184
1.185
1.186
1.187
1.188
1.189
1.190
1.191
1.192
1.193
1.194
1.195
1.196
1.197
1.198
1.199
1.200
1.201
1.202
1.203
1.204
1.205
1.206
1.207
1.208
1.209
1.210
1.211
1.212
1.213
1.214
1.215
1.216
1.217
1.218
1.219
1.220
1.221
1.222
1.223
1.224
1.225
1.226
1.227
1.228
1.229
1.230
1.231
1.232
1.233
1.234
1.235
1.236
1.237
1.238
1.239
1.240
1.241
1.242
1.243
1.244
1.245
1.246
1.247
1.248
1.249
1.250
1.251
1.252
1.253
1.254
1.255
1.256
1.257
1.258
1.259
1.260
1.261
1.262
1.263
1.264
1.265
1.266
1.267
1.268
1.269
1.270
1.271
1.272
1.273
1.274
1.275
1.276
1.277
1.278
1.279
1.280
1.281
1.282
1.283
1.284
1.285
1.286
1.287
1.288
1.289
1.290
1.291
1.292
1.293
1.294
1.295
1.296
1.297
1.298
1.299
1.300
1.301
1.302
1.303
1.304
1.305
1.306
1.307
1.308
1.309
1.310
1.311
1.312
1.313
1.314
1.315
1.316
1.317
1.318
1.319
1.320
1.321
1.322
1.323

Keseljé imam s teboj!

Si dajes' cvetice mi mile,
Ki duša mi bojo vedrile.

2.

Bretlice moje premile

Prece so moje žanile,

Iz njih govori sladek veje,
 ki vso dušo mi pregreje.

3.

Šlovesna govornica mi

Če rožic milo govori,

Nebeški glas iz njih se čuje

Li čudno nas vse navdihuje

4.

Katorej, ljubi vrtec moj,
Vesele jar imamo s teboj.

Raxgynjas mi cirticé nile,
Si duo bado mi' vedile.

zvezek

Narodne

pesmi iz gornje savinjske
doline, nabral

registrirano
- Andrej

Janko Časl
učitelj na Gorici.

Zvezek 2.

X^{1.} *Krvavi boj;*

(Iz sv. Franciška / Ks. na Starišk.)

1.

"Zdaj se tukaj; ljuba, stavi,
Meni se ne xoperstavi!
Jaz sem danes tak vesel,
Kot bi na veselico šel."

2.

"Tudi jaz sem xlo vesela,
Belo noč sem pesmi pela,
Oh, ne vem, kaj bode to,
Tese sem' desno oko."

3.

"Vzemni svoje mašne bukve,
Predno grem v krvavi boj;
Uko troje majo oči,
Da zemlja kri ni pila bo."

4.

"Bukve mašne jaz pogrešam,
Na te več se ne zanašam,
Umila sem si jaz roke,
Sedaj ne mislim več na te."

5.

"Torej bod' pordravljena,
Laj' ne bo me več naraj!"

„Prosta sem od včeraj še,
Plačala sem t' dobrote vse.“

6.

„Ka ljubexen ni plačila,
Ljubexen bode me umorila.
Ka ljubexen tol'ko strim,
Da se tebe umorim.“

7.

„To je lepo pordravljenje,
futereno oxnanenje!
Hvala Bogu, da morem reč':
Pojdi le od mene proč'!“

8.

„Vstavi se, naprej ne hodi,
Vprašat' imam te po xvestobi!
Pust se meni xdi ta svet,
Z manj' moras' danes umret!“

9.

„Premagan si od skušnjave,
Kar pameti ti nimaš zdrave.
Povem ti, da si res izmoril,
Zakaj me ~~boš~~ ti zdaj umoril?“

10.

„Sem pri pameti še prav,
Tebe hočem se pordraviti,
Pusti me, da grem naprej!
Kdo je, kiur, mi xdej povej?“

11.

„Spusti, ljubi, to iz glave,
Si odkreni vse skušnjave.
Vse moj je tega kiur,
Tebe vret' mi ni pustiv.“

12.

„Pusti toraj, da se te objamem,
Predno nož v roke vramem,
Kušnem te to xadrijikat,
Ker potem te čem zaklat.“

13.

„Oh, ne jemlji mi življenje,
Umreti hudo je tepljenje;
Naprej živeti pusti me,
Saj čem ljubiti te vedno še.“

14.

„Ni več časa govoriti,
Se danes hočem te umoriti.“

Dopolnit hočem xda j' ta sklep,
Ka mlade naj bo v lep izgled."

15.

"Ljubi moj se potolaki,
Milost, prosim, meni skaki!
Pusti mi še žvet naprej!
Dvajset let boš j'če frej."

16.

"J'ča ni nobena rana,
Širil si bom metvaški pot;
Ka gotovo ti povem,
Dara taboj rad umrem."

17.

"Pred teboj j'k bom pokleknila,
Ka boš jo milost te prosila.
Pusti me, da grem na dom,
Sebi zvesta xopet bom."

18.

"Ne boš me ti ne pogovorila,
Zda j' t' je zadnja ura odbila.
Olgubil sem ti j'k tako,
Dopolnit hočem to zvesto."

19.

"Tudi j'k sem olgubila,
Da zvesta t' bom ostala;
Šker pa to ne more bit;
Moras sično m' odpustit!"

20.

"Laj' ti bode odpuščeno,
Kadar delo bo storjeno.
Da boš znala, da j'k vse
Štim, kar m' vest xapové."

21.

"Bom pred tebe pokleknila,
Odpušanja te prosila.
Pusti me, da v cerkev grem,
Da zadnjikrat se še spovem."

22.

"Taka misel me je obdala,
Da jutri boš že v jam' ležala,
J'k pa bom tud' s taboj vred,
Dal Bogu življenje čer."

23.

"Ta račun pa bo storaven,
Kato naj pride k meni duhoven,

Da moja duša moč dobi
In telo tud' oživi!"

24.
"Tu ne išči s' več pomoči,
Raje daj Bogu kroči,
Mariji in Jožefu svetemu
Varuhu nebesnemu."

25.
"Bogu se bodem izročila,
Tebe bodem pa prosila:
Shrani svoj mrtvaški nož
In ne bodi takšen mož."

26.
"Mož beseda hočem biti,
Nož ti v srce zasaditi;
Ker za-me in te je zbran,
Le obini se na levo stran."

27.
"Zdaj te uslišim, jaz uboga,
Ker mi nič ne daš odloga.
Čutim že mrtvaški pot,
Klo ves mesaris mi život."

28.
"Prej' ko roko kvišku dvignem,
Na te, ljubca, milo vrolimnom:
Prosim lepo odpuščanja,
Ker napravim t' tolk' tepljenja."

29.
"Ljubi, vse t' je odpuščeno,
Le moniš, mora bit' storjeno;
Dolgo tepljenja mi daj,
Umreti jaz hočem sedaj."

30.
"Vidim, da umrješ ti voljna,
Meni bit' hočeš pokorna,
Počakaj, saj inas' se čas
Takoj za taboj, pridem tud' jaz."

31.
"Hitro po svoji stori volji,
Moje le truplo zakolji,
Da zastojn ne bo tvoj trupel,
Vzemi moj ti srčni trupel!"

32.
"Pade na te roka nemila,
Katera bo truplo tvoje umorila. --

Oh, ne strasi se me nikdar,
ker morivec sem zdaj in mesar!¹⁴

33.

„Kaj nisi zdaj zadovoljen soz,
V srcu svojem, nož čutim že.
Vstavi se, ne xbadaj več,
Življenje moje, kmal' bo preč.“¹⁵

34.

„Da pa dolgo ne boš tipela,
Da mi boš enkrat vjela, —
Se dvakrat hočem te xabati,
Tretnjak¹⁶ ran, imas jih dosti.“¹⁷

35.

„Zdaj k Mariji se obrnem,
Ko nimam se nobene rane.“
Kmalu bodem ljubi' jednak —
Ki že teče na zemljo — — —

2. Osabni ljubici.

(Ex Radostinja.)

1.

Ti si urco xamudila,
K' men' gorelo je srce,
Ti osabno se nosila,
Zdaj pa jokaj se x-mé!

2.

Kak' so mene rane sktele,
Kadar xmisliš sem na te,
Zdaj so xopet vse že cele,
Sreče polno je srce.

3.

So prijatli me tolaž'li
In učili me spoznat,
Tudi resnično me odrašč'li,
Da xamorem mieno spat.

4.

Ti boš sama zdaj ostala,
Boš pretakala solzé,
Boš mladost premišljevala,
Ter se jokala x-mé.

5.

Kudo pač bo t' po tej xgubi,
Naj te, ljuba, Bog obvar'!
Kdor kolj hoče, naj te ljubi,
Sin slovenski več nikdar.

6.
Jax si hočem drugo xbrati,
Jo peljati pred oltar,
Njej ^{čem} ~~prosta~~ prestan xlat podati,
Bit njen mox in gospodar.

X *) 3. Ljubici
(z Radomirja)

Bodi mi poxdravljena,
Ljuba moja Micika!
Kar sma xadnjič govorila,
Da bi danis se ponomila,
Da xa grišno ved'la boš,
Da bi jax bil rad tvoj mox.

prosta 2.
Je ~~prosta~~ tvojja volja že?
To je meni' neznatno se.
Pa drugih ti že prašas,
Ka mene več ne maras.
Knabiti jih že več pomas,
Več lepsih, kakor jax.

Uk' xa druge veš bolj fajn,
Zato sem že ti jax pregnojn.
Ti ledik že ne boš ostala,
Eniga si boš grišno xbrala,
Ul' bo kmetič, al' baron,
To pa se le xvedel bom.

*) Star rokopis.

4.
Najbol' xato se pač bojim,
Če tebe, Micika izgubim,
Prejmi, kaj pol' m' je počet,
Ker ljube, druge ne morem imet?
Vsega tega ti kriva ostanes,
Če vrakon tujene uxames.

5.
Koj to se naj xgodi,
Ker se enkrat govori:
Bodi, ljuba, moja žena,
Da b' ma skupaj xaročena!
V stan' xakonskem tem,
Podajma sroke pred vsem!

6.
U, ne poslušaj ti ljudi,
Ker ti hoč' jo braniti!
Bojo t' mene xlo tadelali,
Čebe tudi xrav' n gol' fali.
Bojo rekli vsi tako,
Kar se ni blo, pa se bo.

7.
Svetov takih, ljuba mi,
Bodo vsi ti dajali:
Kak' si vendar obnorela,
Sam ne boš nikol' vesela,

Tako^{boš} tam nosilo^k ~~boš~~,
Da ves hebet siv imela boš.

8.

Vedno boš tam v hrib hodila,
Na plečah težak ~~boš~~ nosila,
Tamkaj stari ljudje so,
Poskusila boš veliko xlo.
Tam ti naj pač Bog pomaga,
Le nikar ne hodi ~~draga~~!

9.

On nima drv, ne soli,
Vse mogla bodeš kupiti;
Tam ni vina, tudi ne kuhar,
Le xmerom slaba xupa kuhar,
Belo repo bodeš jedla,
Lačna pol' se k peči vsedla.

10.

Je res ti to en reven stan,
Ker je dost' sromastva tam;
Zemlja tam je sama pasja,
Ker le praprot jo prerasa,
Tam boš mogla vse kupiti,
Be boš otla kaj saditi.

11.

Ojma ti on prav mal polja,
Zato b' ta glad tipela oba.
Zato ti rečem jaz takò:
Le pust' ga, naj sam lakal bo!
Pač t' je boljši vsak berac,
Be le ima kol' kaj hlač.

12.

Mička, bodi pametna,
En ne jemlji takega!
Kaj b' ti takega jemala,
Ker s' se mlada, tudi xbela,
Ti si takega dobila boš,
Ta bo ravno, bogat mox'!"

13.

Oj, ljuba mi, to prosim te,
Spudem nikar verjeti vse!
Vsak takò ti govori,
Ker vse hudo ti sam želi.
Tebi, ljuba mi, prijateljca,
Ti nič ne voš'jo dobrega.

14.

Res, da pride še tako,
Saj le za tebe dobro bo;
Jaz nočem tebe goljufat,

Vse hočem ti na xnanje dat,
Da ni vse za verjeti,
Kot se govori po sveti.

15.

Če sva srečo ti želim,
Če prav jaz tebe ne dobim!
Res jaz ne bom premožen,
Vendar tud' ne prav ubožen,
Imel bom čedno kajico,
Vijej prav mehko posteljico.

16.

Belo hišico ti xročim,
Če le tebe jaz dobim.
Vendar sebe hvalit nečem,
Do ti pa za gvišno rečem:
Če se xihca veselíš,
Če le mene ti dobiš.

17

Če božja volja bo,
Nič ti manjkalo ne bo,
Prav nič hud'ga se ne boj,
Če le jaz bom možek troj,
Kakor hočeš, vendar ti
Stori, kak't' srce veli.

~~X~~ 4. Slovo. (čr. Radomirja.)

7.

^{1.}
Kak' solnce po nebu
Nam hitro beži,
Glih tak tud' življenje
Človeško hiti.

^{2.}
Kamkoli po svetu
Obracam oko,
Vse mi le pravi,
Da vzel bom slovo.

^{3.}
Čeravno mi ptički
Pejejo lepo,
Če jaz pa bom mogel
Daj vreti slovo.

^{4.}
Čvetice po hribih
Mi milo cveto,
Ker rosno orica,
Čeraj se mi oko.

^{5.}
Čoveče cesarsko
Mi pravi vsak čas,
Le xemi si pismo
Če prid' do nas!

Mi nič ne pomagaj,
Ne jamer, ne jok,
Če Mati Marija
Mi prid' na pomoč!

Dostkrat ste mi starši
Pomagali vi,
Če' zdaj mi ne morete,
Ker m' cesar veli.

^{8.}
Ljub' Jesus, Marija
Me branita vsak čas,
Da srečno se umil
Bi enkrat do vas.

^{9.}
Predragi mi, starši,
Daj's se za slovo
Vtefari šverjanski
Vam dajem roko.

^{10.}
Či, mati premila,
Naj plača vam Bog
Ker x menoj ste imeli
Vi dosti nadlog!

^{11.}
Ste v noči gor vstali,
Prižgali ste luč,
Da ste me previli,
Mi dali pomoč.

^{12.}
Ste gor me vžedili,
Učili lepo
Vam Jesus naj plača
Vam s svojo roko!

13.

Xdaj prosim vas, stariši,
En sosedu vsi,
Če bli smo v soraštju
Odpustite mi.

14.

Jaz ne bom porabil
Nikoli na vas,
Zmir moliv in prosiv
Bom Boga za vas.

15.

Staj tiče tud' drobne
Ka menoj gredo,
Ki bodo preppevale
Meni v slovo.

16.

Ta puišle zeleni
Ti mojga dekleta,
Bom nosiv pri sebi
Vsa dolga tri leta.

17.

Dekle ljubljeno,
Le prosu xdať
Da srečno bi prisel
Jaz enkrat damo.

18.

Če kosa mrtvaška
Vmorila bi me,
Nič več na tem svetu
Ne b' videla se.

19.

U' kadik woniti
Boš sluhala ke,
Či takrat se spomni
Či dekle na-me.

20.

Xdaj srečno ostani,
Či ljubsko dekle,
Le prosu in moli
Či Boga za-me.

21.

Tud' fanti xdať srečno,
Ki bote doma,
Tam vsakemu roko,
Podajame s srečo.

22.

Vas prosim dan's milo,
Odpustite mi,
Če sem se xamenu
Jaz komu kdaj xi!

23.

Či clovek premisli,
Ki dan's živis se
Da mogu boš vmeti,
Xapustiti vse.

24.

Staj gvišno v ti fari
Jih je dosti med nami,
Prej, ko bo tri leta,
Bdo s sveta povzani.

25.

Kak' hitro nam leta
Vrečnost teko,
Meni vendar to leto
Bočasno bo slo.

Vsem skupaj na svetu
Želim se jaz xdať:
Prav mbrno ribeti
Sam jexus vam dať!

5/1

~~Okrogle.~~ 5
(Gornja saufnj'ska dolina.) 7.
To pesmi okrogle
Prav lahko za pet'
Ko ble b' na stii' vogle,
B' ne mogle po svet!

5/2

Sak' modre xvijace
Što moških ne zna,
Ko sam eno dekle,
Ko lovi moža.

3.

Pšenico sem mlatil
En bob sem sadil
Po podu sem Mičke
Pri plesu vetil.

4.

Či hodil za mano,
U' nič nis' dobil
S' xerjavco xamudil
Pepel pa ni xit.

5.

Okrogle kolese
Se xmiram vite,
Zakaj le deklete
Ka fanti lete?

6.

Kak' mil' je prosila,
Da b' hitro šel stan
K' jo mela že skrit' ga
Fantica tam v krami.

Na zdrave ročice,
Posteno srce,
Na bistro glavico
Jaz gledal bom le.

Xasmeje se milo,
Ko ročca xpomlad',
Se na-me naslone
Pusti se kuš'vat.

Je beta, ko mleko,
Rudeča, ko kri,
Kajubljeno gleda,
Na smeh se dri.

Jaz nočem bogate,
Egih ilakta me sil',
Ker šteba b' mi xloste
Pri vsakem kosil.

Gre polič od doma,
Xavriška glasno,
Naraj pa pristoka
Škvavo glavo.

Mlada ma rada
Le priek sladak,
Stari dopade
Pa kuhnek mehak.

Ne čakam pod oknom,
Prav' pojdem drugam,
Kjer gorši deklète
Čopirajo nam.

14
 Ti pravīs - me lūbīs
 Za rada me īnas,
 Kūsiņs, objemas,
 Ēr lūz' za ītimas.

15.
Hj ti suborita,
vrtudna prošast!
že dugih si sita
bež meni dopast!

16.
Je zverdice štela
Kadar je slo spat
Je fantazirala
La vsako enkrat.

Ponoč je vaspala
 Ni marala nič
 Je mat' jo lasala
 Je spila, ko tič.

ko mesec gor pride,
 Ra okno odpre,
 Doč gleda v dolinico,
 Če Gubček nemí gre.

X 19.
mo'ena kivi le
kwesto xa mo'ea,
Al' najbol' postena
Ga usak dan gol'fa.

20.
Je piske prodala,
Domovšla po pot,
Jo sprembe skosane
En mladi gospod.

X Oholi se vlaci
kar cele noci,
Pri drugih se paci
Le k meni ga ni

22
 Se još ka, xdihuje,
 uije, — gorje! —
 Rarsaja, trepiće,
 Ti nije lase.

23.
X Je huda bla xima
Je kurila peč,
Je kořík zaflíkan,
Pa topel ni več.

24.
Golobe sovrañi,
Če kšujejo se,
Pa rajši ma mačke,
Njih kremplje ostre.

25.
Je kosa pogreta,
Se m' sline cede,
M' se šest let obeta,
Pa k drugizdaj gre.

26.
Najgorši je Jer'ca
kupanova hči,
'ma lica rudeča,
Pa črne oči.

28.
Je pagneta pasla,
jim dala soli;
Je fanta stimala
E d druge vasi.

X^{*)} 6. Klobasija
(gornja savijska dolina)

Velike nadloge so prišle nad nas,
Takih ni bilo po leti ves čas,
Tam in tu čuje se žalosten glas,
Smutno zdih'vanje po naši cel' vas.
Pac' prav, pac' prav.

* Star rokopis.

28.
Gospeska je svita,
Tih pride pri strani,
U moškega svije,
Kar vpičoga vkeri.

29.
X Je klicala pute,
Prestela ovce,
Pastirja zmejala,
Pobrala treske.

30.
Koso je omela,
Sterla tud' lom,
Ka fanta plačevala
Je vince v Ljubljani.

2.

Zato se to stri, da nam vince diši,
Zato klobasije se vsak veseli,
Tist' naj živi, ki svinje redi,
Zraven tud' tist', k' nam klobase deli.

Pač prav, ---

3.

Hlapec verti ino nože ostri,
Dekla z vedrico po vode leti,
Gospodinja in bit pa ribjeta sol,
Tam je že sin po flajšgarja s'el.

Pač prav ---

4.

I flitahom pride, srditih oči,
Sosede in hlapce svoje delo uči:
"Prini ga tam, vleč' ga, ti vž' ga na tla,
Ne bo nas vtucal, sama spaka bi bila!"

Pač prav, ---

5.

Prešič že cvili, skor dušo spusti,
Vendar ga flajšgar se trdo drži,
"Bejga karava ušel mi ne boš,
Če si glih snedel krompirja več kos!"

Pač prav.

6.

Kam bi ga djäl, v smod ali v krog?
V bano ga vrämo, naj pade na lop,
Garbej ga, kraspej ga, ber mora bit,
Vse črno in gdo pač mora preč it'!

Pač prav, ---

7.

Bel si zdaj, lep si, tak se nis' bil,
Pusti mi videt kolk' speha s' naredil!
Tolst in debev dve dlan' je in po,
Grišno bo vagav funtov dve sto."

Pač prav, ---

8.

Flajšgar le hitro klobase nared'
Kuharica primi, prerež' jo po sredi,
Hitro jo speči, prines' jo naprej,
~~Da~~ Ker smo prijatli veseli vsi zdaj.

Pač prav, ---

9.

Pač večkrat naj se ponovi le-to,
Grišno prijatle razicalo ne bo!
Naj tud' živjo presiči veseli
Da kladi jih bomo, ko bodo debeli.

Pač prav, pač prav.

X*) 7. Trije kralji.
(gorje avinjska dol.)

Hvaljen Jexus vekomaj!
Trije kralji pojino zdaj;
Veseli glas prinesemo,
Trih kraljev pesnico:

2.
„Na sveto noč, ravn' o polnoč,
Se narodi skor božjo moč.
Pri betlehemskem mesteci,
Zveličar nas živi.

3.
Kagledali na nebu so
Razsvetljeno zvezdico,
Ta zvezdica jim svetica,
Do stalce jih spremila.

4.
Kjer ostala jim je zvezdica,
Ravn' tam je bila stalica.
Kralji so to rekli vsi:
Gukaj notri bomo šli.

5.
Tri kralji v stalco pridejo,
Globoko se priklonijo.
Svet Jožef in Marija, oba
Sta z njimi vred se jokala.

*) Star rokopis.

6.
Tri kralji se poslavljajo,
In se na pot pripravljajo.
Kadilo, miro in zlato
Se Detetu darujejo.

7.
Tri kralji po potu idejo,
Si svete pesmi pojejo,
Pa angel je priklical se,
Napravil vse je žalostne.

8.
Angel pravi: „Kralji vi,
Po drugem potu bote šli!
Herodex Dete 'čē vmorit,
Pri njem ne smete se glasit.

9.
Vsi moži, žene zakonske,
Kaj bote pa vi ofrale?
Klave svoje in sice
Vi Jexusu jih ofrajte.

10.
Vi fanti ino dekl'ce,
Kaj bote pa vi ofrale?
Darujte čisto mu sice,
Pa Jexusu v jaskice.

11.

To so bli sveti triji kralji,
K'na pot so se podali,
Gasper, Melchior, Baltazar
To svete cerkve boji dar."

12.

Mi vramemo od vas slovó,
Mariji vas izročimo,
Kadar duša zapusti telo,
O, Jexus, vsemi jo v nebo!

+ vse

Narodne pesmi
iz gornje savinjske
doline,

III
Opazke.

nabral

registrirano
Janko Casl

učitelj
na Gorici.

Zvezek 2.

~~V~~ 1. Ljubici v slovo. I.
(~~iz~~ ^{iz} ~~Radpmija~~ ^{Radpmija}.)

„Spomni se, preljubo dekle,
kolikokrat sva skupaj bla,
Zdaj je konec vsega tega
Več se ne boma videla.

2.

Jaz vsadim na tvojo sece
Lepe, lepe rožice ti,
Da ti bodo bistro rastle,
Naj jim zmaga ^x tvoja kri.

3.

Prva rožca bela lilja,
Naj v mladosti teb' cveti,
Najti lice tvoje cira,
Glej, da mrak je ne vmori!

4.

Druga gartroča je bela,
 V troji sivi starosti,
 Ko boš od sveta slovo vzele,
 Naj na grobu ti cveti!

5.

Tretja ročca beli najgeli;
 Naj za pušeljček ti bo,
 Kedar angelj t' bo zatrobil,
 Naj te spremelja gor v nebo!

6.

Ždaj podam ti roko svojo;
 In ne bodi jezna več,
 Ti podaj mi srce svojo,
 Ždaj je vsa ljubexen preč.

7.

Ždaj si lepa ino mlada,

Vsak te ljubi, rad ima,
 Kedar boš pa suha, stara,
 Še ti roke ne poda.

8.

Kteriga maš za svojga ljub'ga,
 K strašni sodbi ga ne bo,
 Da bi tebe zagovarjal.
 Oh, kaj pa za tebe bo?

9.

Tam boš pred sodnikom stala,
 Boš se milo tud' jokala,
 Boš od strahu trepetala,
 Nič na fanta mislila.

10.

Šem zapisal v srce svoje,
 Tvoje ime potajim,

Da si bila prva moja,
To v spomin ti podelim.

11.

Zmisli še ti, ljubo dekle!
Zvesto sma se ljubila;
Zdaj je konec vsega tega,
Več se ne boma videla.

12.

Vošim ti, preljubo dekle,
Kamorkoli bodeš šla,
Da bi srečna, zdrava bila
Lepo si prepevala!

13.

Srečno, srečno, ljubo dekle,
To je najna za slovo;
Ti 'maš družiga fanta rada,
Druga menč ljuba bo.

14.

Prosim, spomni se na mene,
Ko me več na svet' ne bo,
Kadar truplo v črni zemlji
Mumno počivalo bo.

15.

Kadar pa moj grob zagledaš,
Spomni se, ter reč' tako:
"Tu počiva tisti fantič,
Ki me ljubil je zvesto.

16.

Vsmili duše se njegove,
Reši večni Bog jo Ti,
V družbo zvoljenih jo vzemi,
Naj tam vesela Te časti!"

17.

Zdaj pa sklenem jaz slovo,

Desno ti podam roko,
Poljubim Te in se objamem
Kadnjikrat se za slovo.

~~1.~~ 2. Ljubici v slovo. I.
(Lobrevje.)
1.

Spomni se, preljubo dekle,
Kolkokrat sma skupaj bla!
Kdaj je konec vsega tega
Vč se ne boma ljubila

2.

Jaz vsadim na tvojo srce
Lepe mlade rožce tri,
Da ti bodo bistro rastle
Premagivale tvojo kri.

3.

Prva rožca lilija bela
Naj v mladosti ti cveti

Naj ti troje lice sira,
Da ga slanica ne umori.

4.

Druga rožca najgelj rdeči,
Naj za pušeljček ti bo,
Kadar angelj bo zatrobil,
Naj te spremlja gor v nebo.

5.

Tretja rožca vijolca plava,
Na troje sive stare dni,
Ko boš na svetu slovo dala
Naj na grobu ti cveti.

6.

Kdaj podaj mi desno roko,
In ne hod' za manj več,
Jaz podam ti svojo roko,
Najna ljubexen je že proč.

7.

Res si lepa ino mlada,
 Vsak te ljubi, rad ima,
 Ko bi bila groda, stara,
 Nobeden t'roke ne poda.

8.

Kterga fanta imaš za ljubga,
 Taj na sodbi ga ne bo,
 Da bi tebe zagovarjal
 Takrat, kaj za tebe bo!?

9.

Pred sodnika boš stopila
 In se milo jokala,
 Boš od strahu trepetala,
 Ne na fanta mislila.

10.

V svoje srce sem zapisal
 Tvoje ime in pa to,

Da si bila prava moja
 Zdaj imaš to za slovo.

11.

Zmislím se na ljubo dekle,
 Kvesto sma se ljubila,
 Zdaj je konec vsega tega,
 Ne bôma več se ljubila.

12.

Vsîm ti, preljubo dekle,
 Kjer boš koli hodila,
 Da bi bila srečna, zdrava,
 Lepe pesmi pevala!

13.

Zdaj pa jaz to pesem sklenem,
 Ti podam desno roko,
 Te še kušnem in objamem
 Kadnjikrat še za slovo.

²
~~X~~ 3. Slovo od doma.
(Fr. Francišek Ks. na Krasčah.)

Spomlad je prišla, vse cveti,

Vsaka ptička žvrgoli;

Al' ena poje žalostno

za mojo rajčico.

2.

Ždrava ostani, hišica,

Kjer mi je tekla zibelka!

Kol'kokrat sem se v njej naspal!

U' kjé bom posihmal?

3.

Ždravi ostanite, mati, vi,

kolikrat ste mi gor vstajali!

U' zdaj bi mogli za vas skrbet,

Pa rajčat moram, it' po svet.

4.

Ždravi ostanite, očé, vi,

kol'krat kuha ste mi vrenali!

Zdaj bi moral za vas skrbet,

Pa iti moram dan's po svet!

5.

Ždrava ostani, ljubica,

In tvoja bela postel'ca!

Kol'krat sém se v njej naspal!

Bog ve, kjé bom posihmal?

~~X~~ 4. Slovenski fantje.

1.

Slovenski fantje, saj smo mi

Slovenske korenine,

Po naših žilah teče kri

za blagor domovine.

Slovenske ljubce zbiramo,

Se v tuje nič ne oziramo:
Najgorši so Slovenke.

2.

Slovenski fantje, saj smo mi,
Ko pesmi si zapojemo,
Čez šest dolin naš glas ^{leti} ~~hiti~~
Korajšo si dajemo.

Se vsedemo pod lipico,
Ga pijemo 'x mijolčice
Se moško veselimo.

4. ✕

Slovenski fantje, saj smo mi,
Ko vriskati začnemo
Glas po gorah radoni,
Ko fantje jih častimo.
Narodu našemu xvesti čmo bit;

Za ljubce naše kri prelit,
Tega se držimo.

3. ✕

Slovenski fantje, saj smo mi,
Veselo le živimo.

Če tujč se mimo radexi,
Mu žal ga ne storimo.

Kdor nam pa kaj zabavljat hoče,
Ta kmalu se za plotom joče,
Zabavljat ne pustimo.

5. Slovo mladih vojakov. I.
~~(iz Radomirja)~~
1.

Človek na svetu res malo ima mira,
Kadar odraste ima dosti skabi.
Njemu se svet vedno dalje odpira,
Najde višave in mnogo stvari.

2.

Ravno ta misel me danes obdaja,
 Fantičev ži sedem pripravljénih je,
 Ki bodo odšli iz svojega kraja,
 Danes Mariji ročújejo se.

3.

Šečnca ostani, sverjanska ti, fara,
 Ino vi fanti, k' b'ote doma!
 Nas je k soldatom osoda odbrala,
 Danes vam vsaki s' roko poda.

4.

Mašnik tud' molijo tam pri oltarji;—
 Saj ne pozabijo nikdar na nas,
 Čast pa storite domači^{tud'} fari.

Angelj naj varuh po svet' vodi vas!

5.

Može sverjanski in z vami vse žene,
 Fant, dekle, ki bote doma,

Znanci, prijatli, naj vsak se spominja,
 Da sedem fantičev slovó vam zdej dá.

6.

Oče in mati le nič ne žalujte,
 Da danes vam sini podajo roke,
 Brati in sestre tud' vi ne zdihujte,
 Saj vem, da vsi žalostno 'mate srce!

7.

Le pojdite po svetu zdaj v božjem imenu,
 Angelj naj varuh po svet' vas p'elja!
 Združili se bote k tam k vojski edini,
 Šečno korajšo naj vsaki ima.

8.

Ura je blizu, ko bote odšli,
 Pride pa tudi zaželjeni čas,
 Ko b'omo se videli, veseli skup prišli,
 Saj Bog tud' pozabil ne bode na vas.

16. Slovo mladim vojakom. I.

1. (ex. Radostnjica.)

Poslušaj, ljuba mladost vsa,
To žalost mojiga srca!
Se ni preteklo dvajset let,
Moram it' poskušat svet.

2.

Ljubi, dragi fantiči,
Z veseljem smo se ljubili,
Pač dosti smo ^{svetlih} ~~veselih~~ noči
Veselo skup prepevali.

3.

Vsem vam tud' prijateljam
Desno roko dan's podam,
Ker kliče mene ostri glas,
Da moram jaz zapustit' vas.

4.

Podamo mi se dan's od vas,
Ko kliče nas cesarski glas,
V kosarno b'no prebivali,
Komis tam kisli uživali.

5.

Zdaj jaz vam to napiti čem,
In tudi vam želim to vsem,
Da b' se enkrat mi skupaj bli
Pri sladki vinski kapljici!

6.

Tak' tud' zdaj soldački stan,
Nam vsem mladim fantom zbran.
Veselo skupaj pridemo,
In puške si naladamo.

7.

Ljubi fanti, stajerski,
Korajžno brž napreje,

Prav srčno se vojskovat,
Tega ne sme se nikdo bat.

8.

Če mogu bom preliti kri,
Če mene kugla doleti, -
Ždaj srečno, ljubo dekle, ti,
Jezus tolaži te vsmiljeni!

9.

Če me ne bode več naxaj
V taja štajerski veseli kraj,
Če mogel bom tam smrt storiti,
Bog mi daj v nebesa priti!

10.

Tud' vam želim srčno,
Da b' prišli gor v nebo!
Kjer je xa xa nas pripravljeno,
Veseli kraj obljubljeni.

11.

Ždaj srečno, ljuba mati, vi,
Bog vam povrne vse skabi;
De bi ^{lon} ~~si~~ prejimali xapto,
Naj vrame vas gor k sebi v nebo!

12.

Podajte oče mi roko,
Da srečna moja rajža bo,
~~Va~~ Objamem vas in zapustim
Prej, ko v tuje kraje grem.

13.

Ždaj srečno sestre ino brat,
Tud' namne xmislite večkrat,
Da pridem enkrat še naxaj
V moj štajerski, veseli kraj!

14.

Ždaj Jezus ljubi nam veli,
Strašno živite vi reči,

Da enkrat klical bode nas
Trobente zadnje strašni glas.

15.

Ko tista ura pušla bo,
Da duša vzela bo slovo,
Ljubi angelj varh ti moj,
Pri meni ti na strani stoj!

16.

Sprenjaj dušo mi v nebo
Gor k vsmiljenemu Jexusu!
Marija, Mati gnadoljiva,
Pros za nas ti zmik Boga!

X 7. Trčna bolezen.
(Ox Radomirja.)

"Rasti, le rasti, travca zelena,
Gor' na ti travci mi hiša stoji.
Notri v ti hiši je pojstla postlana,
Notri v ti pojstli moj' dekle leži.

2.

"Ul' boš kaj pila, al' boš kaj jedla,
Ul' boš kaj ljubila fanta nočoj?"
"Jaz ne bom pila in tud' ne jedla,
Močno je žalostno moje sice.

3.

Nožek bom vzela, sice načela,
Da bom dobila tri kaplje krvi,
Pismo pisala, ga ljubim poslala,
Da bo on vedel, kak' meni se godi.

4.

Kdor bi rad vedel, kaj je ljubzen,
Mene naj vpraša, jaz mu povem.

Dolga ljubezen, huda bolezen,
Močno je ranila moje sice.

5.

Doktorji so od vseh krajev k meni hodli
Niso ozdravili mojga sica,
Pride moj pobeg, me kušne objame,
Kar hitro je ozdravljeno moje sice."

X 8. Nevesta umrje pred poroko.
(Pr. Frančišk K. na Slovakeh.)

1.

Poslušaj, poslušaj ti verni kristjan,
Kaj ti jaz novga povedat' imam!
Od ene mlade deklice,
Ko danes umrla je.

2.

Juter bi 'mela v svet kakor stopit,
Vsem ljudem to veselje storit,

Pa pršla je pošta od Boga,
Da mogla je rajšat s sveta.

3.

Švati so že vsi preprovljeni bli,
Da bi jo spremljal pred žegnan oltar,
Ždaj bdo jo spremljali v čino zemljo,
Kjer ona počivala bo.

4.

Pa mlada nevesta v grobu leži,
Tj mladi ženin na grobu kleči. —
Ko bi glih imel kamnito sice,
Bi mogel točiti solze.

5.

Ždaj pa vsi doli poklekajmo,
Za njeno dušo molimo,
Le molimo, le prosimo,
Da pridemo v sveto nebo!

~~1.~~
Pomlad in človeško življenje.

1. (In gornje savinjske doline.)
Ljuba spomlad vse rodi,

In oživlja vse stvari,

Lepo ptičice pojo

Ino rožice cveto.

2.

Priletijo lastovke,

Lepo, drobne ptičice,

Žvengolijo prav na glas,

Daje prav veseli čas.

3.

Pride tudi kôrkovca,

Klo prijazna ptičica;

Ona se tud' veseli,

Ker vse lepo zdaj zeleni.

4.

Ždaj škripanček vznak zleti,

Tudi on se veseli,

Štvarniku prepeva čast,

Kteri daje zemlji rast.

5.

Prepelica se glasi,

In prepeva, „pet pedit“;

Žemlja, hladna postelja,

Je lepo zelena vsa.

6.

Spomlad pa minila bo,

Leto se približalo;

Tako tud' mladost beži,

In se v starost spremeni.

7.

Kar poletni čas cveti,

To jeseni dozorí,

In kadar lepo zrelo je,
To za zimo shrane se.

8.

Kak' barka proti krajju gre,
Tak' zima približuje se,
Vse se spravlja mirno spat,
Druge spomlad zopet vstati.

9.

Tako hitro odleti,
Tud' število naših dni.
Naše spanje bo pokop,
Naša hiša mrkli grob.

10.

Spali bomo le en čas,
Pride spomlad tud' za nas;
Vstali bomo enkrat vsi,
K novi večni spomlad.

~~10.~~² Komaj se je strila noč.
^{7. (V. Radomirja.)}

Komaj se je strila noč
Sem stopil na steroico,
Sem slisal drugga fanta glas,
K' je moje dekle klico.

2.

Rožmarin se že suši,
Ti drugo farbo zbera,
To dekle se sladko smeji,
Ko drugo fant' odpira.

3.

Jaz in moja ljubica
Ima se tako pomenila:
Pred, ko mrkla jesen bo,
Se boma oženila.

4.

Oh spomni, spomni se še ti
Na mlade dni naraj',
Kak' časi je pač lešno blo,
Ul' tepljenje inčamo zdaj'!

5.

Narboljši leta moja,
Po Savini se zgubile,
Le krič in težave,
Nič drugega niso pustile.

6.

Jaz cele noči nič ne spim,
Pretacem le solzice,
Saj kamorkol' obnem se,
Ko vidim otročiče.

7.

Otrokom bom dav bajto čez,
Vso svoje premoženje;
Pol' bom začel pa jaz peljati
Najbrumnejše življenje.

